

הילה אהרון בריק, ילידת 1976. ספר שיריה תיקונים קטנים ראה אור ב־2013 בהוצאת אבן חושן ומפעל קסת. ספר שירים שני פרי עטה עדיין בכתובים וכך גם מבחר תרגומים משירי מרגרט אטווד. אם לאלדר. גרה בראשון לציון. עורכת את אתר "הבמה".

צילום: עזרא לוי

שהרה בלאו, ילידת בני ברק, 1973. יוזמת טקסי יום השואה האלטרנטיביים. מחברת הספרים יצר לב האדמה, נערות למופת (הוצאת כנרת, זמורה-ביתן) והמחזה האחרונה (פסטיבל תאטרון קצר, צוותא). בימים אלה מציגה בתאטרון תמונע הצגת יחיד ספרותית בכיצועה: ותכתוב (יצירה משותפת לה ולעמנואלה עמיחי) ולצדה הספר יתד (כנרת, זמורה-ביתן) שהוא הספר שדמות הסופרת כותבת על הבמה לעיני הקהל.

צילום: ינאי יחיאל

סיון בסקין, ילידת וילנה, ליטא, 1976. חיה בישראל מאז 1990. מתגוררת בתל אביב ועובדת כמנתחת מערכות. מפרסמת ב"הו!" מאז יומו הראשון. פרסמה שני ספרי שירה: יצירה ווקאלית ליהודי, דג ומקהלה (אחוזה בית, 2006) ומסעו של יונה (אחוזה בית, 2011). תרגמה מרוסית את הרומנים סיפורה של סוניצ'קה מאת מרינה צוואייבה (אחוזה בית, 2005), השמורה והמזוודה מאת סרגיי דובלטוב (אחוזה בית, 2010), ואת ספרו של במאי הקולנוע אנדרי טרקובסקי לפסל את הזמן (אסיה, 2013). תרגמה מליטאית את ספרה של ונדה יוקנייטה נהגה בחשכה (אסיה, 2011) ומאנגלית את הרומנים פרויקט רוזי ואפקט רוזי מאת גרהם סימסון. כן תרגמה שירים מאת צוואייבה, יוסיף ברודסקי, ניקולאי גומילוב, וְלִימִיר חלבניקוב ואחרים.

צילום: איריס נשר

אריאל ברונז נולד ביולי 1984 באודסה שבאוקראינה בשם קיריל, לזוג הורים ממעמד הפועלים: אקטרינה ובוריס. ב־1990 השתקע עם אביו ואמו בכני ברק. בגיל שש נאלץ לעבור ברית מילה ולהמיר את שמו לאריאל. לאחר כארבע שנים בפנימייה, שבה קיבל חינוך דתי וסירב לחיך, עקר עם הוריו לאשרוד, שם התגוררו ב"גטו" של מהגרים חדשים. מחזאי, משורר, במאי, שחקן, אוצר, מפקח ומורה למחזות שקספיר בסטודיו למשחק ניסן נתיב. חי ועובד בתל אביב. בין מחזותיו המועלים כיום: הדייר חיימוביץ', ארוחה משפחתית, בורות, "ארץ פוק" ומי רוצה סיבוב על גמל?

צילום: יוסי ירום

דרור בורשטיין, יליד נתניה, 1970. מתגורר בתל אביב. עורך את כתב העת ואת סדרת הספרים של "הליקון". מלמד באוניברסיטת תל אביב ובביה"ס למשפטים במכללה למנהל בראשון לציון. ספריו האחרונים: ספרי העיון שאלות בספרות (מוסד ביאליק) ותמונות של בשר (הקיבוץ המאוחד), וכן הרומן אחות שמש (כתר).

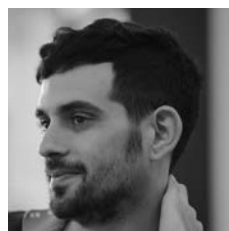
יותם בנשלום, יליד ירושלים, 1977. מתרגם דרמה, שירה ופרוזה מאנגלית ומערבית. בעל תואר דוקטור בתורת התרגום ותואר מוסמך באמנות התאטרון. מתעניין בפואטיקה של התרגום ובזיקותיה למשחק התאטרוני. עם תרגומיו הספרותיים והבימתיים שראו אור נמנים תרגומים לפואמות הסיפוריות של שקספיר, לשירים מאת ניזאר קבאני, למחזות מאת פרידריך שילר, תופיק אלחכים ושרה קיין ולרומנים מאת הווארד ג'ייקובסון ומוחסיין חאמיד. עוסק בעריכת לשון.

יוסף בר יוסף, יליד 1933, סופר (ספרו הזקן הזה הקירח על האופניים, מעין אוטוביוגרפיה, מופיע בימים אלה) ובעיקר מחזאי, זכה ב־2003 בפרס ישראל על מחזותיו, שהוצגו גם בברזיל וגם בהודו, בסקוטלנד, בפולין, בצ'כיה ועוד, והם הוצגו ומוצגים עד היום בכל רחבי רוסיה כולל בתאטרונים מרכזיים במוסקבה ובסנקט פטרסבורג.

ג'ייסון דנינו הולט, יליד תל אביב, 1987. יוצר רבת־חומי, בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב. עוסק במחזאות, בימוי תאטרון וסרטים דוקומנטריים, פרפורמנס, תרגום, טלוויזיה והוראה. בין יצירותיו: חמוצ, אדיפלית, לידי טוויסטד, האישה שיכולתי להיות, מלכה ולב.

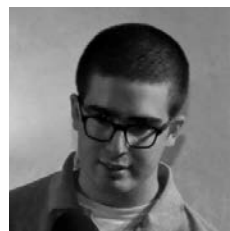
צילום: עומר אלשייך

אופירה הנג, בימאית תאטרון. ילידת קבוץ רוחמה, 1960. גדלה בחולון, חייתה ויצרה בירושלים, היום גרה בתל אביב ויוצרת בברלין. ניהלה אמנותית את תאטרון החאן, פסטיבל ישראל, תאטרון המעבדה ואנסמבל הרצליה. ב־2011 מונתה לפרופסור וכיום היא מלמדת בימיו באוניברסיטת תל אביב. הצגות אחרונות שביימה: יוליסס על בקבוקים, איש ואישה אחת, זוז – אתה מסתיר לי את השמש ורוח ים.

צילום: ג'ראר אלון

עומר ולדמן, יליד 1994, משרת בגלי צה"ל כעורך חדשות, ולפני כן – כמגיש וככתב לענייני תרבות. פרסם שירים, רשימות ותרגומי שירה בשלושת הגיליונות הקודמים של "הו!", בכתבי עת נוספים ובעיתונות היומית. מתגורר בתל אביב.

צילום: צביה פרידמן

רנה ורבין היא מתרגמת, עורכת, כותבת ושחקנית. בעלת תואר ראשון בספרות כללית ואנגלית ותואר שני בפילוסופיה מאוניברסיטת תל אביב. החלה את דרכה הספרותית כמבקרת ספרות ב"הארץ" ובעלת טור ביקורות ספרים ב"העיר", שעליו זכתה בפרס ברנשטיין לביקורת ספרות. במשך שש שנים ערכה את תחום ספרי המקור בהוצאת ידיעות ספרים. בנוסף תרגמה מאנגלית שמונה ספרים ושני מחזות, כתבה סיפורים וכתבות לעיתונים וכתבי עת שונים, שיחקה בהצגות ובסדרות טלוויזיה רבות, הגישה תוכנית בשם קצת תרבות בערוץ 2 והשתתפה בתוכנית הינשופים בערוץ 8. ספרה כמה טוב לחיות יצא לאור ב-2011.

צילום: שרון דרעי

רועי חן, סופר, מתרגם, מחזאי. יליד תל אביב, 1980. מחבר הרומן סוסי הדיו (הקיבוץ המאוחד, 2005) וקובץ הסיפורים תל של אביב (הקיבוץ המאוחד 2011). תרגם פרוזה ושירה מרוסית (פושקין, דוסטויבסקי, בונין, חארמס ועוד) וכן תרגם או עיבד יותר מארבעים מחזות מרוסית, אנגלית וצרפתית. מאז שנת 2007 משמש כדרמטורג תאטרון גשר, שבו מוצגים תרגומיו, עיבודיו ומחזות פרי עטו. לאחרונה: הדיבוק, מסעות אודיסאוס, אליס ואני דון קיחוטה.

צילום גדי דגון.

מתן חרמוני, יליד קיבוץ דורות 1969, גדל בכאר שבע ובעומר. למד ספרות עברית וספרות כללית באוניברסיטת תל אביב ובאוניברסיטת בן גוריון בנגב. הרומן היברו פבלישינג קומפני פרי עטו ראה אור ב-2011 בהוצאת כנרת, זמורה-ביתן. הספר היה בין חמשת המועמדים הסופיים לפרס ספיר, וזכה בפרס ברנשטיין. ב-2012 ראה אור בעריכתו בהוצאת עם עובד, קובץ הסיפורים אמריקה – העולם החדש בידיש ובעברית. ב-2014 ראה אור הרומן ארבע ארצות. יצירותיו הראשונות ראו אור מעל דפי "הו!".

גדעון טיקוצקי, יליד חדרה, 1977. פרסם ספר מחקר על לאה גולדברג, האור בשולי הענן (הקיבוץ המאוחד וספרית פועלים, 2011) וערך כעשרים ספרים פרי עטה. זוכה פרס בהט לספר העיון הטוב לשנת 2014 על מחקרו על אודות דליה רביקוביץ, שיסודו בדוקטורט שפתב באוניברסיטת תל אביב.

צילום: יובל חן

עינת יקר, ילידת חיפה, 1977. עורכת, מתרגמת מרוסית ומנחת סדנאות כתיבה. פרסמה עד כה חמישה ספרים בהוצאת כתר, האחרון שבהם, ימי חול (רומן), ראה אור ב־2012.

צילום מוטי קיקיון

אלדד כהן, מחזאי וסופר. נולד בירושלים, כתב עד היום שני ספרי פרוזה למבוגרים, תסתכלו עלי ולפחות היית מת בצורה מסודרת (ידיעות ספרים) וכך ספר ילדים, מנגינה כחולה עם תלתלים (עם עובד). כתב כמה מחזות לילדים ולמבוגרים. זכה בפרס קיפור הזהב למחזאי השנה 2013 על המחזה תאטרון רפרטוארי שקטע ממנו מופיע בגיליון זה.

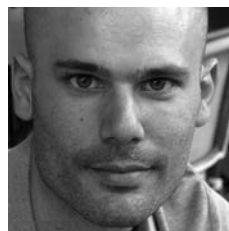

צילום איליה מלניקוב

יונתן לוי, יליד 1974. מחזאי ומורה. בין מחזותיו: מלכישוס, שיחת בירור, סדאם חוסיין – מחזה מסתורין ורפול והים. עורך כתב העת האנתרופוסופי, "אדם עולם". מתגורר בטבעון.

עודד ליפשיץ, יליד 1981, הוא מחזאי ובמאי. לימד תאטרון באוניברסיטת תל אביב. מתגורר בניו יורק. מחזותיו עלו בארץ ובעולם במסגרות שונות. בין מחזותיו שזכו בפרסים: אלברט (פרס ברנשטיין למחזאות 2012) הנה עולה האור מאחורי (פרס פסטיבל מחזאות היידלברג ופרס ראשון בתחרות "פותחים במה" 2011), באתי אל העולם (מלגת פיתוח מחזאות של מפעל הפיס 2014), אפשר לעשות עם זה משהו (ציון לשבח בפסטיבל "צו קריאה"

2011), צוצי (פרס ראשון בפסטיבל סמול במה 2009), ים יבשה (פרס "ציון לשבח", סל תרבות 2010), סוניה ובובק (פרס ראשון בתחרות מחזות של אוניברסיטת תל אביב 2009).

דורי מנור, יליד תל אביב, הוא משורר, מתרגם ועורך. פרסם עד כה ארבעה ספרי שירה. ב־2012 ראה אור אמצע הבשר – שירים 1991–2011 – מבחר מקיף משיריו, בעריכת פרופ' דן מירון, בהוצאת מוסד ביאליק והקיבוץ המאוחד. בין המשוררים שמיצירותיהם תרגם: שארל בודלר, סטפאן מלארמה, ארתור רמבו, פול ורלן, גיום אפולינר, פדריקו גרסייה לורקה, פול ואלרי, ויליאם בלייק ולה פונטן. בפרוזה תרגם, בין השאר, מיצירותיהם של וולטר, פלובר ודקארט. חתן פרס טשרניחובסקי לתרגומי מופת לשנת 2008, פרס העריכה של משרד התרבות לשנת 2011 (על עריכת "הו!") ופרס יהודה עמיחי לשירה עברית לשנת 2015. בימים אלה רואים אור בהוצאת חרגול נפלאה, אנתולוגיה של שירה להט"ב בעריכתו (יחד עם רונן סוניס), ותרגומו למחזה הקמזן של מולייר (הוצאת אחוזת בית). בהוצאת נהר ספרים יראה אור השנה הספר זכור, גוף, מבחר שירי זיכרון ותשוקה של קונסטנדינוס קוואפיס בתרגומו (יחד עם ישראלה אזולאי), ובאבן חושן יתפרסם תרגומו לפואמה הנידון למוות של ז'אן ז'נה.

צילום: יאיר דברת

בני מר, יליד תל אביב, 1971. עורך מוסף "ספרים" של עיתון "הארץ", ולשעבר עורך במדור "תרבות וספרות". פרסם מסיפוריו בכתב העת "אב" (1993), בגיליונות "הו!", בספר רוב הלילות (הקיבוץ המאוחד, 2003) ובכימות אחרות. מתרגם מידיש ומצרפתית. בין תרגומיו: עידם של האנשים הקטנים מאת שלום עליכם (ידיעות ספרים, 2004) ואף על פיל, אוסף שירי ילדים יידיים בתרגום עברי (כתר 2012). אוסף אוטוביוגרפי של כתיבי המשורר אברהם סוצקבר יראה אור בקרוב בתרגומו בהוצאת הקיבוץ המאוחד. מתגורר בתל אביב.

צילום: יונתן טבסקי

ראובן (רובי) נמדר נולד ב־1964 בירושלים למשפחה מצאצאי אנוסי משהד שבאיראן. סיים תואר שני באנתרופולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים ובמקביל התחיל לפרסם סיפורים, ביקורות ספרותיות ותרגומים לעברית של שירה פרסית קלאסית. ספרו הראשון חביב זכה בפרס ספרי הביכורים של משרד התרבות לשנת 2000. בחמש־עשרה השנים האחרונות מתגורר בניו יורק ומלמד שם ספרות עברית ויהודית. ספרו הבית אשר נחרב (כנרת, זמורה־ביתן, 2013) זכה בפרס ספיר לשנת 2014.

צילום: מיכה שמחון

גלעד עברון, יליד תל אביב 1955, למד אמנות במחלקה לאמנות ב"בצלאל", ירושלים. כתב מחזות שעלו בארץ בתאטרונים הבימה, הקאמרי, התאטרון העירוני חיפה, החאן ואנסמבל הרצליה. חלק מההצגות תורגמו ועלו בארצות אחרות. בין ההצגות שכתב: יהוא, הר לא זו, שמים, הטענה של דון קיחוטה ויוליסס על בקבוקים. כתב תסריטים לסרטים ולסרטי טלוויזיה, וביניהם לחם ומר מאני פרסם סיפורים קצרים בספר מראה מקום שראה אור בעם עובה, וקובץ מחזות בהוצאת ספרא. זכה בפרסים בארץ ובעולם, וביניהם פרס המחזאות ע"ש נסים אלוני, פרסי התאטרון וראש הממשלה לסופרים.

צילום: זראר אלון

משה סקאל הוא יליד תל אביב. עד כה פרסם חמישה ספרים, ביניהם יולנדה (נכלל ברשימת המועמדים הסופיים לפרס ספיר וראה אור בצרפת ב־2012) והצורף, שניהם בהוצאת כתר. בקרוב יראו אור אסופה פרי עטו של יומני מסע שפורסמו במשך השנים ב"הארץ", ורומן חדש, אחותי. מנהל את המפעל לתרגום ספרות מופת. חתן פרס אשכול ליצירה.

צילום: גרג בול

שירה פנקס. נולדה ברמת גן. למדה בפריז וסיימה שם תואר שני בנושא אדריכלות ומורשת במזרח התיכון ובמגרב. כמו כן בעלת תואר שני במגמה לספרות צרפתית של אוניברסיטת תל אביב. פרסמה סיפורים קצרים בכתבי עת. אוריאן, ספר ביכוריה, יצא בהוצאת הקיבוץ המאוחד ב־2014.

צילום: דידיה בן לולו

דורי פרנס הוא מוזיקאי ומתרגם. תרגם מחזות רבים לתאטראות בארץ, וביניהם לאחרונה: וויצק מאת ביכנר, אותלו מאת שקספיר, סיראנו דה ברז'דאק מאת רוסטאן. את תרגומיו למחזות שקספיר ובני דורו ניתן למצוא באתר שקספיר ושות' shakespeare.co.il.

יונתן שאבי, יליד תל אביב, 1991. בוגר מגמת מדעי הרוח בתיכון הירושלמי למדעים ולאמנויות (יאס"א). סטודנט לשפות עתיקות בחוג ללימודים קלאסיים באוניברסיטת תל אביב. פרסם בעבר תרגומי שירה ב"הו!" ובמקומות אחרים. זה שלוש שנים מקיים סלון ספרותי בדירתו עם חוג חברים. בימים עוסק בעיקר בכתיבת מחזות.

ננו שבתאי, ילידת ירושלים, 1975. משוררת, מחזאית וכמאית תאטרון. למדה בימיו בביה"ס לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים, ותסריטאות בביה"ס סם שפיגל לקולנוע וטלוויזיה. כתבה וביימה מחזות שונים, ביניהם להגיד מותר הכול (אנסמבל תאטרון הרצליה) קורבנות החובה מאת או'ן יונסקו (הזירה הבינתחומית), ברית בין הברלים (תאטרונטו 2011). זוכת פרס אקו"ם ליצירת ביכורים על ספר שירה ילדת הברזל (ידיעות ספרים, 2005). ספרה ננו שבתאי – שלושה מחזות ראה אור בהוצאת עמדה (2010). ספרה האחרון, אח זה לא דבר שזורקים לפח, (ספר לילדים) ראה אור בהוצאת ידיעות ספרים (2013).

דורית שילה, ילידת תל אביב, 1969. ד"ר לספרות, מבקרת ספרות ומתרגמת. חזרה להתגורר בישראל ב-2011 לאחר שהות בת חמש-עשרה שנים בצרפת, שם לימדה ספרות עברית, מקרא ותרגום באוניברסיטאות שונות. פרסמה מאמרים ב"הארץ" וב"ידיעות אחרונות". כותבת ביקורות ספרות למוסף "ספרים" של עיתון "הארץ". סיפורים פרי עטה הופיעו במוסף "תרבות וספרות" של עיתון "הארץ", בכתב העת "הו!" ובאסופה הדיגיטלית "ארזנו לבד" שיצאה לאור בהוצאת אינדיבוק. מתגוררת ביפו.

צילום: איציק קנטי